

[Inger Gautier Schmit.]

kødes det J. C. Christensen at overvinde denne modstand, og loven blev gennemført i den skikkelse, som den hidtil har haft. Naturligvis mødte det oprindelige lovforslag megen modstand på Lolland-Falster, fordi det gik ud på, at bispeembedet på Lolland-Falster skulle inddrages og de 2 øer henlægges under Sjælland. Imidlertid lykkedes det at bevæge kirkeministeren til at lade de to øer beholde deres biskop, og loven blev således vedtaget.

Nu udtalte den højtærede kirkeminister, at der har været en vis løshed over den form, hvorunder bispevalget foregår. Der manglede en større fasthed, mente ministeren, og det er det, dette lovforslag tilstræber at skaffe. Jeg kan give den højtærede minister fuldstændig ret i, at valget af biskopper har været ret tilfældigt, og jeg må oprigtigt ønske, at lovforslaget må bidrage til, at en større fasthed indtræder. Det er ikke noget uvigtigt valg, man står overfor, når man skal vælge de højeste embedsmænd og tilsynsførende i den danske folkekirke, og det ville være meget uheldigt, om det danske folk fik det indtryk, at disse højeste embedsmænd i folkekirken kommer ind i denne meget betroede stilling på en fuldkommen tilfældig og uforudset måde. I så henseende har forberedelsen til bispevalget på Lolland-Falster været en ret god illustration. Nu er det overstået, og man har i løbet af de sidste måneder fået præsenteret ikke så ganske få personligheder — den højtærede minister sagde betydelige personligheder —, som skulle være kvalificeret til denne stilling. Jeg kan kun udtale tilfredshed, hvis alle de præster, der her er foreslået, virkelig er så betydelige personligheder, at de skulle være kvalificerede til stillingen. Men jeg tror, at den mere umiddelbare opfattelse hos menighederne i Danmark snarere er den, at de kirkelige retninger og socialdemokratiet, der jo optræder som en kirkelig retning, nærmere tager sigte på at fremme partiinteresserne end det fælles folkekirkelige; i hvert fald har de forslag, der har været fremme om bispeembederne, været en bytten gårde i det uendelige. Jeg vil derfor mene, at det ville være meget heldigt, om man her kunne komme til noget større fasthed, og jeg tror, at den ændring, der nu vil komme i loven, vil virke gunstigt i så henseende.

Vi kan tiltræde lovforslaget og også, at der skal være et vist antal stillere — i hvert fald synes vi ikke, at 50 er for mange —, for at en kandidat kan komme frem som emne ved bispevalg.

Vi har heller ikke noget imod, at lands-

tingsudvalget bliver siddende og drøfter spørgsmålet om stiftsbåndsløsning. Ligesom en tidligere taler finder jeg, at det er — jeg havde nær sagt rigsdagens pligt, at der, når der sker henvendelser om et så alvorligt spørgsmål, bliver fornøden tid til at gennemdrøfte det. Da loven skal gennemføres inden bispevalget, finder jeg, at der er noget rimeligt i, at udvalget fortsætter disse drøftelser.

Jeg må komplimentere den højtærede kirkeminister, fordi han klart indrømmer; at det store møde, han oprindeligt havde foreslået, ikke var heldigt. Det er sjældent at høre en minister indrømme, at et forslag, han er fremkommet med, ikke har været heldigt, og derfor glædede det mig, at han gjorde det; det var et smukt træk i hans karakter. Derved afbødede han kritik fra anden side af, at der var fremkommet et forslag, der ved den praktiske undersøgelse af dets rækkevidde viste sig at være uheldigt.

Jeg skal på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget og håber, at det må bane vej for et godt resultat af det bispevalg, som snart vil finde sted.

Fibiger: Det landstingsudvalg, der har beskæftiget sig med dette lovforslag, har gjort et stort og godt arbejde og indgående drøftet alle enkeltheder i det, og der er nu ikke meget tilbage at kritisere. Man er nået til det resultat, at der var ting i det oprindelige lovforslag, som ikke var praktisk gennemførlige, og derfor er det udmærket, at ministeren har frafaldet dem og har fundet en bedre form for forslaget.

Man kan ikke sige, det er større ændringer, der her foreslås. Det eneste nye er egentlig, at valgmenighederne får lejlighed til at stemme ved bispevalg. At der skal være et vist antal stillere for en kandidat, gjaldt også tidligere.

Der har været forskellige forslag fremme i landstingsudvalget, og jeg kunne egentlig have ønsket, at de var blevet gennemført, bl. a. kunne jeg ønske, at man havde fået indirekte valg. Jeg tror, at man på den måde kunne have fået større personligheder frem til bispestillingerne, end man ellers vil få, og det er jo det, det drejer sig om. Hvis — hvad jeg kunne ønske — bispekollegiet kunne fremtræde på en sådan måde, at det kunne tale kirkens sag, gælder det om, at dette bispekollegium er af et sådant format, at man virkelig kunne høre kirkens røst derigennem. Jeg ved godt, at der er noget, der ikke synes så godt om, at jeg siger det, blandt andre det ærede